

[Preben Lange]

både her i folketinget, i den danske befolkning og oppe i Grønland, at aftalen indebærer en indkomst for den grønlandske landskasse på 217 mill. kr. årligt, at Grønland nu for første gang er begyndt at råde over den fisk og den mad, vi behandler deroppe, og at Grønland for første gang vil komme til at varetage de interesser, der skal forsvare det grønlandske fiskeri imod først og fremmest tyvfiskeriet fra EFs side, som vi gang på gang har oplevet. Jeg synes, det er meget interessant at høre, at atassuts repræsentant lige pludselig er begyndt at tale om, at der overhovedet ikke er nogen aftale.

(Kort bemærkning).

Steenholdt (Grønl.):

Jeg tror ikke, jeg har sagt noget om, at der ikke var nogen aftale. Aftalen er godkendt, som vi kan se, men lad os vente og se, hvad de 217 mill. kr. skal bruges til. Vi sagde, at vi ikke kan stole på, at siumutregeringen kan styre Grønlands økonomi, heller ikke i forbindelse med de 217 mill. kr. Det er derfor, vi vil sætte dem af, så atassut kommer til at ordne det.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

På hr. Ivar Nørregaards spørgsmål skal jeg svare, at regeringen, hvis det grønlandske hjemmestyre ønsker at starte forhandlinger med EF om en fortsat finansiel bistand efter de første fem år, selvsagt vil være parat til at indlede sådanne forhandlinger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man vendte herefter tilbage til dagsordenens punkt 9, der var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 72:

Forslag til folketingsbeslutning om gældssanering for egnsteatre, rejsende børneteatre, opsøgende teatervirksomhed m.v.

Af Ingerlise Koefoed (SF) m.fl.
(Fremsat 20/3 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg må af flere grunde på regeringens vegne afvise dette forslag. For det første vil der ved selve begrebet gældssanering opstå en lang række problemer, som jeg ikke ved om forslagsstillerne har forestillet sig, men som jeg i hvert fald føler det som min pligt at gøre opmærksom på. Det ene er, at en gældssaneringsordning nu selvfølgelig kan skabe en eller anden forventning om, at også al yderligere gæld vil blive dækket. Det kan man vurdere forskelligt, men jeg mener ikke, der kan være nogen som helst dækning for det synspunkt; det vil der simpelt hen ikke blive mulighed for.

Det andet er – og det er nok værre – at man herved udsætter sig for at forskelsbehandle de kommuner, der allerede har påtaget sig at ordne deres egnsteatres forhold, og de kommuner, som ikke har. Det kunne virke som en urimelig behandling, set fra de kommuners side, der allerede har ordnet forholdene, at de ikke kan komme i betragtning. Desuden vil der opstå en forskelsbehandling af de teatre, som ikke får støtte efter § 16, og det gælder dels de egnsteatre, opsøgende teatre og børneteatre, som har den status, men som bare ikke får penge efter denne paragraf, dels alle de øvrige teatre, som får støtte efter § 15, § 17 og § 18 i teaterloven. Jeg vil gerne gøre forslagsstillerne opmærksomme på, at det faktisk ikke er rigtigt, når der i bemærkningerne til forslaget står:

»Medens de andre teatre efter teaterloven hidtil har fået underskudsdekning, har teatre under §§ 16, 16a og 16c selv måttet klare afdrag og renter ... «.

Det er faktisk ikke rigtigt, for de eneste teatre, der får underskudsdekning, er landsdelsscenerne. Derfor holder det argument altså ikke, at specielt den gruppe teatre, der